

[Camrø]

nes standpunkter i denne sag, og det synes jeg da også vi har haft her i dag.

På et enkelt område må jeg trække et synspunkt frem, som ordføreren for forespørgerne, hr. Poulsaard, har været inde på, nemlig at der skulle være en divergens imellem ministerens og min opfattelse af problemerne i forbindelse med arbejdstidsregler, arbejdstilrettelæggelser og rationaliseringer. Jeg kan ikke med min bedste vilje få øje på en sådan forskel, og jeg bemærkede i øvrigt, at ministeren netop havde brugt de udtryk og de formuleringer, som hr. Poulsaard i sit seneste indlæg bebrejdede hende at hun ikke havde brugt, så hr. Poulsaard kan ikke have hørt rigtig efter, hvad ministeren sagde på dette område.

Men jeg vil gerne for en ordens skyld igen gentage, at det er vores ønske, at Danmarks Radio gennemfører en omfattende rationalisering af deres virksomhed. Og jeg konstaterer med tilfredshed, at der er givet tilsagn om, at en sådan rationalisering vil finde sted.

Så skal jeg knytte et par bemærkninger til det dagsordensforslag, som er fremsat fra fremskridtspartiets side. Det udtrykker jo et ønske, som i mange år har været socialdemokratisk politik, og vi er enige i de hensigter, der er givet udtryk for i dagsordensforslaget. Man må gøre sig klart, at man ikke blot kan gennemføre en ændring af licensopkrævnningen uden samtidig at foretage lovændringer med hensyn til selve radioens ledelse. En gennemførelse af skattebetaling af udgifterne i Danmarks Radio vil i realiteten indebære, at Danmarks Radio skulle gøres til det, der hedder en § 2-virksomhed, altså optages på finansloven i lighed med eksempelvis DSB og post- og telegrafvæsenet.

Vi er altså enige i, at vi skal arbejde for at gennemføre en skattefinansiering af disse udgifter, men jeg må samtidig sige, at vi i en økonomisk situation, hvor reallønnen er stagnerende og skattetrykket med alle midler søges begrænset til det, det er i øjeblikket, ikke er indstillet på at gennemføre en sådan omlægning. Jeg er sikker på, at vi får det inden for alt for lang tid, men ikke nu og her.

På den baggrund skal jeg meddele, at socialdemokratiet agtér at undlade at stemme for fremskridtspartiets dagsordensforslag.

Bertel Haarder (V):

Ministeren mente at kunne korrigere mig på spørgsmålet om de 28 pct. Vi taler om to forskellige ting – sådan er det tit, når man er uenige om tal. De tal, jeg nævnte, var, at udgifterne er steget med 81 pct., hvoraf kun de 53 pct. kan begrundes med pris- og lønstigninger. Deraf følger, at udgifterne er steget 28 pct. mere, end hvad der kan begrundes med pris- og lønstigninger. Det er ikke det samme som at sige, at produktiviteten er faldet med 28 pct.; det har ministeren helt ret i, og det har jeg heller ikke sagt. Det er i orden, at ministeren korrigerer mig, men jeg vil gerne understrege, at jeg ikke har fare med usandhed i det spørgsmål. Jeg ønsker i det hele taget ingen som helst overdrivelser; det er der slet ingen grund til, og det er ufrugtbart. Jeg håber, at ministeren af det, jeg har sagt, vil kunne se, at det, jeg sagde, var korrekt, ganske som det, ministeren sagde, var korrekt.

Jeg nævnte ikke dette med samrådspraksis, men to andre ordførere har nævnt det og har nævnt tallet 9 medarbejdere, som blev ansat i den forbindelse. Jeg vil gerne oplyse, at det sandelig ikke betyder, at samråd og delegering har kostet 9 medarbejdere. For vi fik samtidig et skøn ud fra de svenske erfaringer gående ud på, at det nok ville koste 6 mill. kr., når man regnede alle udgifterne ved det ind. Derfor må man ikke tro, at disse 9 medarbejdere var prisen.

Jeg kan ikke lade være med at citere en oplysning, som er ny for mig, og som man kan læse i Ekstra Bladet i dag. Der står, at man på bånd- og filmområdet i Danmarks Radio budgetterer med 80.000 såkaldte mandtimer, hvoraf 37 pct. skal gå til sygdom, ferie, afspadsering, efteruddannelse og møder. Det ser meget rigtigt ud. Jeg vil undersøge, om det er rigtigt, men det er da i hvert fald en bemærkelsesværdig oplysning, hvis den er rigtig, som kun kan bekræfte, at man altså bruger mange ressourcer på andet end direkte produktion.

For at ærgre hr. Wilhjem vil jeg lige understrege, at når jeg nævnte dette Kielmann-tillæg, blev jeg faktisk opmærksom på det ved at læse Betty Skars artikel i »Dråben«, hvor hun skriver:

»Arbejdstidsreglerne komplicerer og fordyrer produktioner, der medfører rejseaktivitet. Det er urimeligt, at forholdene er forskellige for medarbejdere, der rejser for firmaet.«